ΤΑ ΙΔΙΑΙΤΕΡΑ ΜΑΣ

ΚΑΡΤ-ΠΟΣΤΑΛ

Τὸ φύλλον τοῦ «Μπουκέτου» καὶ τῆς «Οἰκογενείας» τιμᾶται παντοῦ δρχ. 3. Ἡ αὐθαίρετος ὑπερτίμησις των παρὰ τῶν ὑποπρακτορείων ἀπαγορεύεται.

Παρακαλοῦμεν ὅθεν τοὺς ἀγαπητούς μας ἀναγνώστας ὁσάκις ὑποπέσῃ εἰς τὴν ἀντίληψίν των τοιοῦτον τι, νὰ μας τὸ ἀναφέρουν ἀμέσως.

(Ἐκ τῆς Διευθύνσεως)

Ἡ ὑπὸ τῶν ἀναγνωστῶν μας ἀποστελλομένη συνεργασία καὶ μὴ συνοδευομένη ὑπὸ δικαιώματος κρίσεως ἐκ δραχμῶν πέντε, δὲν λαμβάνεται ὑπ' ὄψιν.

Ἀνάργυρον Κολιαρην. Ἐνταῦθα. Ὄχι χρήσιμοι. Εὐχαριστοῦμεν. Χρῆστον Κουλούρην. Τὸ ποίημά σας ἄτεχνο. Παράδειγμα οἱ στίχοι αὐτοί:

Ἐρρούφηξα τὴν πίκρα ἀγάλι - ἀγάλι
ἀπ' τῆς ζωῆς τὸ ἀστέρευτο ποτῆρι πάλι...

Αὐτὸ τὸ «πάλι», τὸ ὁποῖο προσθέσατε μόνο καὶ μόνο χάριν τῆς ὁμοιοκαταληξίας, χαλάει τεχνικῶς τὸ στίχο, προσθέτοντας του μία συλλαβὴ παραπάνω. Ε. Ι. Κ. Ριζόπολιν. Ἐνταῦθα. Τὸ διήγημά σας κοινὸν στὴν ἔμπνευσί του. Κ. Λασκαρην. Ἀμαρούσιον. Ἔχετε κάποια εὐχέρεια στὴ στιχουργία. Μὰ δὲν φτάνει μονον αὐτὸ γιὰ νὰ γράφετε καλὰ ποιήματα. Γι' αὐτὸ σᾶς συνιστοῦμε νὰ προσέχετε περισσότερο ὅταν γράφετε, νὰ μὴν παρασύρεστε ἀπὸ τὴν στιχουργικὴ σας ἐπιδεξιότητα καὶ νὰ γράφετε λίγα καὶ καλά. Ἀπειρον. Θεσ/νίκην. Τα γαλλικα σας ποιήματα λανθασμένα. Ἡ ὁμοιοκαταληξίες τους ἀνεπιτυχεῖς καὶ ἡ ἔννοιες τους κοινές. Κάποιον. Κυπαρισσία. Τὸ σημερινό σας ποίημα κοινό. Ἀν καταβάλλετε ὅμως περισσότερη θέλησι, θὰ γράφετε καλύτερα. Ἀνθούλαν Ἀριστείδου. Ἀλεξάνδρεια. Σᾶς εὐχαριστοῦμε πολὺ γιὰ τὰ καλὰ σας λόγια. Ἐλάβαμε ὑπ' ὄψει μας αὐτὰ ποὺ μας γράφετε. Μαθητὴν Ὑπενωμοτάρχην. Ἐνταῦθα. Δυστυχῶς τὸ ποίημά σας εἶνε ἐντελῶς ἄτεχνο. Τόσο οἱ στίχοι του, ὅσο κι' ἡ ὁμοιοκαταληξίες του, εἶνε λανθασμένες. Ἐπίσης τὸ θέμα του πολὺ κοινόν. Γ. Μ. Ν. Δυστυχῶς δὲν ἔχομεν ἰατρὸν καὶ συνεπῶς οὔτε ἰατρικὴν στήλην. [redacted] Ἐνταῦθα. Τὰ τρία πρῶτα τετράστιχα τοῦ τραγουδιοῦ σας ἀρκετὰ καλὰ καὶ τὰ δημοσιεύουμε ἐδῶ:

Πές μου πάλι τὸ τραγοῦδι τὸ
(παληὸ
ποὺ τὸ ξέρει μόνο τ' ἀκρο-
(γιάλι
καὶ τὸ φεγγαράκι τὸ χλωμό.
Πές μου τὸ παληὸ τραγοῦδι
(πάλι,

καὶ μὲ μιᾶς θὰ δῆς ν' ἀνα-
(στηθοῦνε
κόσμοι πεθαμένοι κι' ὄνειρα
(σβυσμένα,
μαγεμένα πάλι τὰ πουλιά θ'
(ἀκοῦνε
τὸ γλυκὸ σκοπό σου ποὺ θὰ
(λὲς γιὰ μένα.

Κι' ἀπ' τὸ φεγγαράκι δάκρυ
(θὰ κυλήσῃ
σὰν μᾶς δῇ καὶ πάλι στὰ
(παληὰ τὰ μέρη
κι' ὁ γιαλὸς σὰν χάδι θὲ νὰ
(μᾶς φιλήσῃ
καὶ ἀγάπης λόγια τρυφερὰ
(θὰ φέρῃ.

Νῶντα Γασοῦσην. Μακρυσίοι. Εὐχαριστοῦμεν θερμῶς γιὰ τὰ εὐγενικά σας λόγια, τὶς εὐχές καὶ τὶς ἐφημερίδες. Γ. Ἀντωνίου. Ἀμφιλοχίαν. Μᾶς γράφετε σὺν τοῖς ἄλλοις καὶ τὰ ἑξῆς:

«Ἡ τέχνη ἡ ὁποῖα ἐργάζωμαι εἶναι ξυλουργός, ὀνομάζωμαι Γεώργιος Χαραλάμπου Ἀντωνίου γεννηθῆς ἐκ γονέων ἐκ νομίμου γάμου καὶ εὑρίσκονται εἰς Ἀγρίνιον, ἡ καθεαυτοῦ πατριδαμας εἶναι τὸ Βουργαρέλι Ἄρτης, εἶμαι ἐτῶν 19 δεκαέννεα ὑγειέστατος καὶ ἔξυπνος ἀλλὰ ἀπὸ γράμματα ὀλίγα γνωρίζω κ.τ.λ.».

Καὶ μᾶς στέλνετε κι' ἕνα τραγουδάκι, στὸ ὁποῖο ὑμνεῖτε τὸ «Μπουκέτο». Σᾶς εὐχαριστοῦμε θερμῶς γιὰ τὰ καλά σας λόγια. Δυστυχῶς τὸ τραγοῦδι δὲν μπορεῖ νὰ δημοσιευθῇ, γιατὶ εἶνε ἄτεχνο. Ἀν. Καζᾶκον. Ἐνταῦθα. Τὸ ποίημά σας ὄχι καλό. Θ. Τενεκεντζῆν. Ν. Πετρίτσι. Φταῖμε ἐμεῖς; Ὄχι, γιὰ τὸ Θεό!... Σᾶς εἴπαμε ἁπλῶς τὴν ἀλήθεια. Ὅπως θὰ σᾶς τὴν ποῦμε καὶ τώρα. Μ' ἄλλους λόγους, οὔτε τὰ νέα σας πεζοτράγουδα καλά. Κοινά. Αὐτὴ εἶνε ἡ λέξι ποὺ τὰ λέει ὅλα. Μείνετε λοιπὸν φίλος μας καὶ πάψτε νὰ γράφετε στίχους τε καὶ πεζά. Κων. Μπακ. Ἀπ' τὰ ποιήματά σας πιὸ καλὸ κάπως τὸ «Ἡ Μαγδαληνή μου». Μὰ ὄχι τέλειο. Κι' ἐπιλήψιμο λιγάκι γιὰ ἕνα περιοδικὸ σὰν τὸ «Μπουκέτο». Πάντως θέλει διόρθωμα. Νὰ φύγουν μερικὲς ρίμες ποὺ χτυπᾶν ἄσχημα, ὅπως τὸ «μεταμέλεια» κ.τ.λ. Κ. Μεντζελόπουλον. Πάτρας. Μὰ δὲν εἶνε καλὰ—καλὰ διήγημα τὸ «Πνιγμένος». Καὶ γραμμένο σὰν νὰ διατυπώνετε μιὰ εἴδησι γιὰ ἐφημερίδα. Μὴν γράφετε πλέον κι' ἀρχίστε νὰ διαβάζετε. Αὐτὸ εἶνε τὸ καλύτερο καὶ τὸ πιὸ ὠφέλιμο γιὰ σας. Γιάννην Πέρσην. Τὸ διήγημά σας ὄχι ἀπολύτως καλό. Μὰ δείχνει πῶς μπορεῖτε νὰ γράψετε πιὸ καλὰ πράγματα. Πιὸ ἤρεμα καὶ συγκρατημένα, σὲ πιὸ λογοτεχνικὸ στύλ, χωρὶς περιττὰ λόγια. Ἐπίσης διαλέγετε ὑποθέσεις μὲ περισσότερο ἐνδιαφέρον καὶ πιὸ μεστές. Σ. Γαροπούλου. Ν. Φάληρον. Γράφετε καλούτσικα. Μὰ δὲν ἀρκεῖ αὐτό. Πρέπει νὰ φτάσετε στὸ τέλειο. Καὶ γιὰ νὰ τὸ ἐπιτύχετε, χρειάζεται ὑπομονή, θέλησι, διάβασμα. Αὐτὰ ἔχουμε νὰ σᾶς ποῦμε κι' ἀκόμα ὅτι ἀπαντᾶμε σ' ὅλους κι' ὅτι καὶ σὲ σᾶς θ' ἀπαντήσαμε ὅταν ξαναστείλατε συνεργασία σας. Συνδρομήτριαν τοῦ «Μπουκέτου». Σπέτσας. Κυρία ἢ δεσποινὶς σεῖς καὶ γράφετε πολιτικῆς φύσεως καὶ κομματικῆς ἐμπνεύσεως τραγούδια! Γιατί; Τὸ «Μπουκέτο» ἄλλωστε δὲν ἀνακατεύεται στὰ πολιτικά. Οὔτε ἐφημερὶς εἶνε, οὔτε θέλει νά... κιτρινίσῃ. Μολαταῦτα δημοσιεύουμε, ὡς δεῖγμα τῆς ποιήσεώς σας μερικοὺς στίχους σας, γιὰ νὰ τοὺς διαβάσουν ὅσοι ἀσχολοῦνται μὲ τὴ λαϊκὴ ψυχολογία, μὲ τὴν γυναικείαν ψυχὴν καὶ ἀντίληψιν. Ἂς ἴδουν καὶ ἂς κρίνουν. Ἐμεῖς δὲν λέμε τίποτε. Μὰ τίποτε....

Ναί! Θὰ ξαναέλθῃς, Βασιληά! μέσ' τὴν πρωτεύουσά σου
Χωρὶς καμπάναις κ' αἵματα, χωρὶς βοὴ καὶ κρότο
Θὰ σὲ τραβᾶνε τάλογα μέσα στὴν ἄμαξά σου
Καὶ θἄχῃς ροῦχα Βασιληά, στέμμα καὶ σκῆπτρο πρῶτο!

Ἐμμ. Σκέτσον. Ἐνταῦθα. Μᾶς γράφετε:

Σᾶς στέλνο ἕναμου δικόμου πιοίμα διλαδὶ Σοννέτο, γιὰ τὸ ὁπίον μοῦ λέγουν ὅτι ἔχο ταλαίντο καὶ δὲν ἔχο τελιόσι τὸ διμοτικόν, ὅμος γράφω εἰς τὴν διμοτηκὴν μου, ὅμος διαβάζω πολύ, καὶ ἄλλα, ρομάντσα καὶ «Μπουκέτο».

Ὅλα αὐτὰ καλὰ καὶ ἅγια, ἀλλὰ τὸ ποίημά σας, τὸ «σοννέτο», ὅπως τὸ λέτε, οὔτε σοννέττο οὔτε... καλό. Μ' ἄλλους λόγους γιὰ κάλαθο ἀχρήστων καὶ ἰδοὺ ἡ ἀπόδειξις:

Κάθωμαι κ' ἐσθάνωμε
τὴν μυρουδιὰ τοῦ πόθου
σὰν διαβένης καὶ νιόθου
πῶς χάνομε!...
Ὤχ πῶς μαρέσι ἡ πνοή σου
Παρθένα μου πενεμένη
καὶ μέσα μου Μπένη
Ὁ πόθος γιὰ τὸ κορμί σου
Βαγγελία μου γλυκιὰ
ἡ μορφή σου μαὶ μεθὰ
Ἀλλ' ἡ μύρα μᾶς κρατᾶ
Ἀπὸ σένα μακριά!...

τὸ ὁποῖον, ἀγαπητὲ φίλε, πάψτε νὰ γράφετε στίχους. Λυκ. Καλλέργην. Ἐνταῦθα. Τὸ ποίημά σας ὄχι καλό. Νὰ πάψετε νὰ γράφετε στίχους. Σᾶς τὸ λέμε αὐτὸ μ' ἀπόλυτη εἰλικρίνεια. Πάντως ἰδοὺ καὶ τὸ ποίημα «Ἀγάπη καί... Ἀπάτη»:

Ὅταν θυμοῦμαι τὴν ἀγγελικὴ
(μορφή της
Τὰ χίλη της τὰ κοραλένια
Καὶ σκέπτομαι γιατί ἠθέλισε
(νὰ μ' ἀπατίσῃ
Πηγένοντας νὰ βρῆ καλίτερο ἀ-
(πὸ μένα
Πέφτω νὰ κυμιθῶ καὶ δὲν κυ-
(μοῦμαι
Νοσταλγόντας τὴν πρώτην μου
(Ἀγάπη
Ποὺ τὴν ἔχασα, αἰτία η.... Α-
(πάτη
Ἀπορῶν πῶς καὶ ἐγὼ δὲν τὴν
(μιμοῦμαι
Μὰ πάλι ἀμέσως ἀλλάζω γνώ-
(μη
Βλέποντας ὅτι πιὸ ὡραια δὲν
(ὑπάρχη ἄλλη
Σὰν τὴν δική μου τὴν πρώτη
(Αγάπη
Καὶ μου φέβγη ἡ ἐλπίδα μικρη
(καὶ μεγάλη
Μένη δὲ μόνον ὁ ἐφιάλτης...

Στελ. Σέφερην. Ἐνταῦθα. Ἔχομεν ὅλην τὴν σειράν. Εὐχαριστοῦμεν. Δημ. Κανούτον. Βουτύρον. Τὸ ποίημά σας, μολονότι ἐμπνευσμένο ἀπὸ τὸν πόνο ποὺ νοιώσατε γιὰ τὸν θάνατο τῆς ἀδελφῆς σας, ἀνεπιτυχές. Ἰδού, π. χ. μερικοὶ στίχοι του:

Δὲν πέρασαν μῆνες πολλοὶ ἀπὸ
(τὸ χωρισμό,
καὶ τηλεγράφημα ἔφτασε πολὺ
(φαρμακερό.
Εἴκοσι ἐννέα Μαρτίου ἦτανε
(τοῦ ἔτους τοῦ τριάντα
ποὺ νεκρικὰ ἐσήμανε γιὰ τὴν
(Ἀμαλία, ἡ καμπάνα.

Α. Σ.. Κάϊρον. Διαβάσαμε τὸ διήγημά σας. Παραπολὺ σκοτεινό. Τόσο σκοτεινό, ὥστε σὲ πολλὰ σημεῖα του νὰ μὴ βγαίνῃ ἔννοια. Ἐν τούτοις ἡ γλῶσσα ποὺ χρησιμοποιεῖτε καλή.

Τὸ γραμμόφωνον κατήντησε τὸ ἀγαπητότερον μέσον ἐκλαϊκεύσεως τῆς μουσικῆς

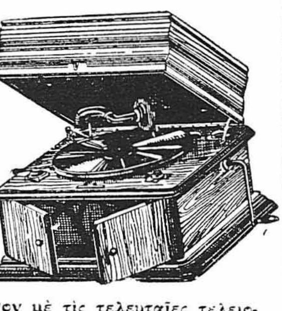

Χωρὶς αὐτὸ κανένα σπίτι δὲν εἶνε τέλειο. Ὅλοι, νέοι καὶ γέροι, μαζεύονται γύρω του. Μ' αὐτὸ ἡ νεότης ἔχει στὴ διάθεσί της τὶς πιὸ φημισμένες ὀρχήστρες τοῦ κόσμου, ποὺ παίζουν τοὺς τελευταίους χορούς τῆς ἐποχῆς. Χάρις σ' αὐτό, οἱ γέροι ξαναζοῦν τὴν εὐτυχισμένη ζωὴ τῶν νειάτων των, ἀκούοντας τὶς ὡραιότερες καντάδες ποὺ τραγουδοῦσαν στὶς ἐκλεκτές των. Ἀλλὰ διὰ νὰ ἀπολαύσῃ κανεὶς τὸ γραμμόφωνο πρέπει νὰ ἔχῃ ἕνα ὄργανον μὲ τὶς τελευταῖες τελειοποιήσεις. Τὸ γραμμόφωνον **ΣΤΑΡΡ** τύπου **XXII** εἶνε τὸ μοναδικὸν ὄργανον ποὺ συγκεντρώνει τὰ χαρίσματα αὐτά:

ΜΙΑ ΧΑΜΗΛΗ ΤΙΜΗ ΚΑΙ ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΗ ΑΞΙΑ

Πώλησις μὲ μηνιαίας δόσεις παρὰ τῇ:

ΕΤΑΙΡΙΑ ΠΙΑΝΩΝ ΣΤΑΡΡ Α. Ε.

ΑΘΗΝΑΙ: Στοὰ Ἀρσακείου 12, **Πειραιεὺς:** Φίλωνος 48
ΘΕΣ)ΝΙΚΗ: Βενιζέλου 22α. **ΠΑΤΡΑΙ:** Ρήγα Φερραίου 84.
ΒΟΛΟΣ: Ἑρμοῦ 111.